

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

16 päivänä tammikuuta 2014*

Tavaroiden vapaa liikkuvuus — SEUT 34 artikla — Tuonnin määrälliset rajoitukset —
Vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet — Jalometallituotteiden kaupan pitäminen — Tuoteleima —
Tuontijäsenvaltion lainsäädännössä asetetut vaatimukset

Asiassa C-481/12,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Liettua) on esittänyt 27.9.2012 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 25.10.2012, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

UAB ”Juvelta”

vastaa

VĮ ”Lietuvos prabavimo rūmai”,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Silva de Lapuerta (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot ja A. Arabadjiev,

julkisasiamies: N. Wahl,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- UAB ”Juvelta”, edustajanaan advokaté A. Astauskiené,
- Liettuan hallitus, asiamiehinään D. Kriauciūnas ja R. Krasuckaité,
- Euroopan komissio, asiamiehinään A. Steiblyté ja G. Wilms,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: liettua.

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee SEUT 34 artiklan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa valittajana on UAB ”Juvelta” (jäljempänä Juvelta) ja vastapuolena VĮ Lietuvos prabavimo rūmai (Liettuan jalometallien tarkastuslaitos) ja jossa on kyse viimeksi mainitun päätöksestä, jolla Juvelta veloitettiin leimauttamaan kaupan pitämänsä kultatuotteet hyväksytyssä ja riippumattomassa valtion laitoksessa leimoin, jotka vastaavat Liettuan lainsäädännön vaatimuksia.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 3 Jalometallien ja jalokivien valvonnasta annetun Liettuan tasavallan lain (Lietuvos Respublikos tauriųjų metalų ir brangakmenių valstybinės priežiūros įstatymas), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa (jäljempänä valtion valvonnasta annettu laki), 3 §:n 21 momentin mukaan VĮ Lietuvos prabavimo rūmain kansallisella leimalla tarkoitetaan Euroopan talousalueeseen (ETA) kuuluvan valtion tai Turkin tasavallan käyttöön ottamaa leimaa, jolla vahvistetaan, että kyseisen valtion hyväksymä riippumaton tarkastuslaitos on määrittänyt tuotteiden pitoisuuden ja leimannut ne ja että tuotteet vastaavat pitoisuutta, joka ilmaistaan leimassa arabialaisin numeroin, jotka osoittavat jalometallipitoisuuden metalliseoksen massan tuhannesosina.
- 4 Tämän lain 17 §:n 1 momentin mukaan Liettuaan tuotavat jalometalli- ja jalokivituotteet on leimattava tämän valtion kansallisella leimalla VĮ Lietuvos prabavimo rūmaissa.
- 5 Mainitun lain 17 §:n 2 momentin 2 kohdassa säädetään, että jalometalli- ja jalokivituotteita, jotka on tuotu toisesta valtiosta, nimittäin ETA:han kuuluvasta valtiosta tai Turkin tasavallasta, jossa niiden markkinoille saattaminen on sallittua, voidaan myydä ilman VĮ Lietuvos prabavimo rūmain leimaa tai ilman laatutodistusta, jos ne on tarkastettu ja leimattu kyseisen toisen valtion hyväksymässä riippumattomassa tarkastuslaitoksessa ja jos tuotteisiin on lyöty tässä samassa valtiossa rekisteröity pakollinen nimileima niitä valmistettaessa.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 6 Juvelta on yhtiö, joka harjoittaa muun muassa jalometalleista tehtyjen korutuotteiden vähittäismyyntiä.
- 7 Tarkastustehtävän yhteydessä VĮ Lietuvos prabavimo rūmain virkamiehet havaitsivat, ettei osa tarkastetuista kultatuotteista (355 tuotetta) vastannut valtion valvonnasta annetun lain 17 §:n 2 momentin 2 kohdan vaatimuksia.
- 8 VĮ Lietuvos prabavimo rūmai määräsi 15.3.2011 tehdyssä tarkastuspöytäkirjassa nro 04-13-41, johon oli merkitty mainitun tarkastustehtävän tulokset, Juveltan leimauttamaan kaupan pitämänsä kultatuotteet hyväksytyssä ja riippumattomassa valtion tarkastuslaitoksessa leimoin, jotka vastaavat Liettuan lainsäädännön vaatimuksia.
- 9 Tästä pöytäkirjasta käy ilmi, että kyseiset tuotteet oli leimattu Puolan tasavallan hyväksymän riippumattoman tarkastuslaitoksen leimalla mutta että VĮ Lietuvos prabavimo rūmain mukaan tämä leima ei ollut valtion valvonnasta annetun lain 17 §:n 2 momentin 2 kohdan, luettuna yhdessä tämän lain 3 §:n 21 momentin kanssa, vaatimusten mukainen sillä perusteella, että leimassa oleva arabialainen numero ”3” ei osoita kyseisen jalometallin pitoisuutta ilmaistuna metalliseoksen massan tuhannesosina.

- 10 Tästä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, ettei ole riidanalaista, että tällaisessa Puolan tasavallan leimassa olevalla numerolla ”3” merkitään jalometallituotteet, joiden pitoisuus ilmaistuna metalliseoksen massan tuhannesosina on 585.
- 11 Lisäksi kyseinen tuomioistuin toteaa, että Juvelta teki kyseisiin tuotteisiin lisämerkinnän ”585”, jonka tarkoituksena on ilmoittaa liettualaisille kuluttajille näiden tuotteiden pitoisuus heille ymmärrettävässä muodossa.
- 12 Vaadittuaan tämän tarkastuspöytäkirjan oikaisua VĮ Lietuvos prabavimo rūmain johtajalta, joka hylkäsi 15.4.2011 tekemällään päätöksellä nro 1.5-264 tämän vaatimuksen ja pysytti voimassa mainitun tarkastuspöytäkirjan, Juvelta vaati pöytäkirjan ja päätöksen kumoamista Vilniaus apygardos administracinis teismasissa, joka hylkäsi vaatimuksen 18.8.2011 antamallaan ratkaisulla.
- 13 Juvelta valitti tästä tuomiosta ennakkoratkaisupyynnön esittäneeseen tuomioistuimeen.
- 14 Tässä tilanteessa Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:
- ”1) Onko SEUT 34 artiklaa tulkittava siten, että siinä kielletään sellaiset kansalliset säännökset, joiden mukaan haluttaessa pitää kaupan Euroopan unionin jäsenvaltion markkinoilla toisesta jäsenvaltiosta tuotuja kultatuotteita, joiden kaupan pitäminen on kyseisessä jäsenvaltiossa (vientijäsenvaltiossa) sallittua, jäsenvaltion hyväksymän riippumattoman tarkastuslaitoksen on leimattava kyseiset tuotteet leimalla, joka vahvistaa, että kyseinen laitos on tarkastanut leimatun tuotteen, ja jossa esitetyt tuotteen pitoisuutta koskevat tiedot ovat tuontijäsenvaltion kuluttajien ymmärrettävissä, vaikka tieto pitoisuudesta on annettu erillisessä samaan kultatuotteeseen tehdyssä lisämerkinnässä?
- 2) Onko ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, että – kuten käsiteltävässä asiassa – tuotteisiin tehtyä kultatuotteiden pitoisuutta koskevaa lisämerkintää, joka on tuontijäsenvaltion kuluttajien ymmärtämässä muodossa (esim. kolme arabialaista numeroa ”585”), ei ole tehnyt Euroopan unionin jäsenvaltion hyväksymä riippumaton tarkastuslaitos, mutta merkinnässä annetut tiedot vastaavat vientijäsenvaltion hyväksymän riippumattoman tarkastuslaitoksen samaan tuotteeseen lyömässä leimassa annettujen tietojen merkitystä (esim. vientivaltion leima, jossa on arabialainen numero ”3”, tarkoittaa kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan nimenomaan pitoisuutta 585)?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

- 15 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustele ensimmäisellä kysymyksellään etenkin, onko SEUT 34 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisille kansallisille säännöksille, joiden mukaan haluttaessa pitää kaupan jäsenvaltion markkinoilla toisesta jäsenvaltiosta tuotuja jalometallituotteita, joiden kaupan pitäminen on kyseisessä jäsenvaltiossa sallittua ja jotka on leimattu tämän toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, kyseiset tuotteet on silloin, kun kyseisessä leimassa olevat tuotteiden pitoisuutta koskevat merkinnät eivät ole ensimmäisen jäsenvaltion lainsäädännön säännösten mukaisia, leimattava uudelleen viimeksi mainitun jäsenvaltion hyväksymässä riippumattomassa tarkastuslaitoksessa leimalla, jolla vahvistetaan, että mainitut tuotteet on tarkastettu, ja jossa ilmoitetaan niiden pitoisuus mainittujen säännösten mukaisesti.

- 16 On muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 34 artiklassa tarkoitettuna määrällistä rajoitusta vaikutuksiltaan vastaavana toimenpiteenä on pidettävä kaikkia kauppaa koskevia jäsenvaltioiden säädöksiä, jotka voivat tosiasiallisesti tai mahdollisesti rajoittaa unionin sisäistä kauppaa suoraan tai välillisesti (ks. mm. asia 8/74, Dassonville, tuomio 11.7.1974, Kok., s. 837, Kok. Ep. II, s. 349, 5 kohta ja asia C-108/09, Ker-Optika, tuomio 2.12.2010, Kok., s. I-12213, 47 kohta).
- 17 Jos siis jäsenvaltioiden lainsäädäntöä ei ole yhdenmukaistettu, tavaroiden vapaan liikkuvuuden rajoituksia, jotka aiheutuvat siitä, että toisista jäsenvaltioista tuotavien ja niissä laillisesti valmistettavien ja kaupan pidettävien tavaroiden on täytettävä toisen jäsenvaltion lainsäädännössä asetetut edellytykset, vaikka niitä sovelletaan erotuksetta kaikkiin tavaroihin, on pidettävä SEUT 34 artiklan mukaan kiellettyinä vaikutuksiltaan vastaavina toimenpiteinä, jos nämä toimenpiteet eivät ole perusteltuja sellaisen yleistä etua koskevan tavoitteen vuoksi, jolle on annettava etusija tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen nähden (ks. asia 220/81, Robertson ym., tuomio 22.6.1982, Kok., s. 2349, 9 kohta; asia C-293/93, Houtwipper, tuomio 15.9.1994, Kok., s. I-4249, 11 kohta ja asia C-30/99, komissio v. Irlanti, tuomio 21.6.2001, Kok., s. I-4619, 26 kohta).
- 18 Tältä osin oikeuskäytännössä on katsottu, että kansallinen lainsäädäntö vaikeuttaa tuontia ja nostaa sen kustannuksia, kun siinä edellytetään, että muista jäsenvaltioista tuodut jalometallituotteet, jotka on saatettu niissä laillisesti markkinoille ja leimattu kyseisten valtioiden lainsäädännön mukaisesti, on leimattava uudelleen tuontijäsenvaltiossa (ks. vastaavasti em. asia Robertson ym., tuomion 10 kohta; em. asia Houtwipper, tuomion 13 kohta ja em. asia komissio v. Irlanti, tuomion 27 kohta).
- 19 Näin on pääasiassa kyseessä olevien säännösten osalta. Niiden mukaan nimittäin jalometalli- ja jalokivituotteita, joissa on sellainen leima, jonka tiedot eivät ole mainittujen säännösten mukaisia, voidaan pitää kaupan Liettuassa vain, jos ne on leimattu uudelleen tässä jäsenvaltiossa.
- 20 Näin ollen tällaiset säännökset ovat SEUT 34 artiklassa kielletty tuonnin määrällistä rajoitusta vaikutuksiltaan vastaava toimenpide.
- 21 Siitä mahdollisuudesta, että tällainen toimenpide voisi olla perusteltu, on jo todettu oikeuskäytännössä, että maahantuojan velvollisuus varustaa jalometallituotteet pitoisuuden ilmaisevalla leimalla on periaatteessa omiaan varmistamaan tehokasta kuluttajansuojaa ja edistämään hyvää kauppatapaa (ks. em. asia Robertson ym., tuomion 11 kohta; em. asia Houtwipper, tuomion 14 kohta ja em. asia komissio v. Irlanti, tuomion 29 kohta).
- 22 Oikeuskäytännössä on kuitenkin todettu tällaisessa tilanteessa myös, että jäsenvaltio ei voi vaatia, että toisesta jäsenvaltiosta maahan tuodut tuotteet, jotka on saatettu siinä laillisesti markkinoille ja jotka on leimattu kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti, on leimattava uudelleen, jos alkuperäisestä leimasta, olipa se millainen tahansa, ilmenevät tiedot vastaavat tuontivaltiossa edellytetyt tietoja ja jos tuontivaltion kuluttajat voivat ymmärtää ne (ks. em. asia Robertson ym., tuomion 12 kohta; em. asia Houtwipper, tuomion 15 kohta ja em. asia komissio v. Irlanti, tuomion 30 ja 69 kohta).
- 23 Sen selvittämiseksi, antaako pitoisuuden ilmoittaminen sellaisella tavalla, jota ei ole mainittu jäsenvaltion lainsäädännössä, tämän jäsenvaltion kuluttajille vastaavat ja ymmärrettävät tiedot, on otettava huomioon tavanomaisesti valistuneen ja kohtuullisen tarkkaavaisen ja huolellisen keskivertokuluttajan oletetut odotukset (ks. vastaavasti em. asia komissio v. Irlanti, tuomion 32 kohta).
- 24 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen käsiteltävänä olevasta asiasta on todettava, että on osoitettu, että pääasiassa kyseessä olevat tuotteet oli leimattu Puolan tasavallan hyväksymän riippumattoman tarkastuslaitoksen leimalla tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.
- 25 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa myös, ettei ole riidanalaista, että mainituissa tuotteissa käytettävässä leimassa ilmoitetaan niiden pitoisuus numerolla "3" ja että tällä merkinnällä merkitään Puolassa jalometallituotteet, joiden pitoisuus ilmaistuna metalliseoksen massan tuhannesosina on 585.

- 26 Tästä johtuu, että mainitulla merkinnällä annettu tieto vastaa Puolassa leimattujen jalometallituotteiden osalta Liettuassa hyväksytyin riippumattoman tarkastuslaitoksen leimassa tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti käytettävää merkintää ”585”.
- 27 Näin ollen on myös tarkastettava, ymmärtääkö tavanomaisesti valistunut ja kohtuullisen tarkkaavainen ja huolellinen liettualainen keskivertokuluttaja pääasiassa kyseessä olevien tuotteiden tarkastusleimoissa olevalla numerolla ”3” annetun tiedon.
- 28 Tästä on todettava, että on todennäköistä, että tällainen kuluttaja ei ymmärrä mainittua merkintää, koska hän ei lähtökohtaisesti tunne Puolassa käytettävää jalometallituotteiden merkintäjärjestelmää.
- 29 Vaikka pääasiassa kyseessä olevien säännösten rajoittavia vaikutuksia voitaisiin näin ollen perustella tavoitteella varmistaa liettualaisten kuluttajien tehokas suoja antamalla heille heidän ymmärtämiään tietoja Liettuassa tuotujen jalometallituotteiden pitoisuudesta, tällainen perustelu voidaan kuitenkin hyväksyä vain, jos kyseiset säännökset ovat oikeassa suhteessa niiden tavoitteeseen nähden eli jos niillä voidaan saavuttaa tämä tavoite eikä niillä ylitetä sitä, mikä on tarpeen tavoitteen saavuttamiseksi.
- 30 Näin ollen on tarkasteltava, voidaanko mainittu tavoite saavuttaa toimenpiteillä, joilla rajoitetaan jalometallituotteiden vaihdantaa unionissa vähemmän rajoittavilla toimenpiteillä kuin mainittujen säännösten mukaisella vaatimuksella leimaamisesta uudelleen tuontijäsenvaltiossa.
- 31 Tässä yhteydessä on muistettava, että – kuten ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuimien totesi – Juvelta teki pääasiassa kyseessä oleviin tuotteisiin lisämerkinnän ”585”, joka vastaa mainittujen tuotteiden pitoisuutta ilmaistuna metalliseoksen massan tuhannesosina, jotta liettualainen kuluttaja ymmärtäisi niiden pitoisuuden.
- 32 On todettava, että jos tämän merkinnän tiedot vastaavat kyseisissä tuotteissa olevan, niiden vientijäsenvaltion hyväksymän riippumattoman tarkastuslaitoksen lyömän leiman tietoja, tällaisella merkinnällä voidaan saavuttaa pääasiassa kyseessä olevien säännösten tavoite ja se on jalometallituotteiden liikkuvuutta unionissa vähemmän rajoittava toimenpide kuin näissä säännöksissä edellytetty leimaaminen uudelleen.
- 33 Lisäksi on todettava, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen lisämerkinnän lisäksi muut toimenpiteet, kuten se, että muista jäsenvaltioista tuotujen jalometallituotteiden myyntipaikoissa täytyy olla tuontijäsenvaltion riippumattoman tarkastuslaitoksen hyväksymät vastaavuustaulukot, joista kuluttajat saavat tiedon muiden jäsenvaltioiden pitoisuusleimoista ja niiden vastaavuudesta tuontijäsenvaltiossa, tai se, että nämä tuotteet on varustettava etiketillä, jossa mainitaan kaikki tuontijäsenvaltion lainsäädännössä edellytetyt tiedot, voisivat riittää varmistamaan tehokkaan kuluttajansuojan.
- 34 Näin ollen ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että SEUT 34 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisille kansallisille säännöksille, joiden mukaan haluttaessa pitää kaupan jäsenvaltion markkinoilla toisesta jäsenvaltiosta tuotuja jalometallituotteita, joiden kaupan pitäminen on kyseisessä jäsenvaltiossa sallittua ja jotka on leimattu tämän toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, kyseiset tuotteet on silloin, kun kyseisessä leimassa olevat tuotteiden pitoisuutta koskevat merkinnät eivät ole ensimmäisen jäsenvaltion lainsäädännön säännösten mukaisia, leimattava uudelleen viimeksi mainitun jäsenvaltion hyväksymässä riippumattomassa tarkastuslaitoksessa leimalla, jolla vahvistetaan, että mainitut tuotteet on tarkastettu, ja jossa ilmoitetaan niiden pitoisuus mainittujen säännösten mukaisesti.

Toinen kysymys

- 35 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee toisella kysymyksellään etenkin, onko sillä, että maahantuotujen jalometallituotteiden lisämerkintää, jolla on tarkoitus antaa tietoja näiden tuotteiden pitoisuudesta tuontijäsenvaltion kuluttajien ymmärtämässä muodossa, ei ole tehnyt jäsenvaltion hyväksymä riippumaton tarkastuslaitos, merkitystä ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta.
- 36 Tästä on todettava, että sikäli kuin pääasiassa kyseessä olevia tuotteita ei ole varustettu muulla lisämerkinnällä kuin vientijäsenvaltion, käsiteltävässä asiassa Puolan tasavallan, hyväksymän riippumattoman tarkastuslaitoksen pitoisuusleiman täydennyksellä, tämän leiman takuutehtävä täyttyy (ks. vastaavasti em. asia Houtwipper, tuomion 19 kohta).
- 37 Pääasiassa kyseessä oleva tilanne on nimittäin erotettava sellaisesta tilanteesta, jossa tuottajat ovat itse leimanneet jalometallituotteet vientijäsenvaltiossa. Viimeksi mainitussa tilanteessa voi nimittäin tapahtua petoksia, joihin unionin lainsäädännön puuttuessa jäsenvaltioiden, joilla on laaja harkintavalta, on puututtava toteuttamalla toimenpiteet, jotka ne katsovat tältä osin asianmukaisiksi (ks. vastaavasti em. asia Houtwipper, tuomion 20–22 kohta).
- 38 Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen lisämerkinnän tietojen on kuitenkin joka tapauksessa vastattava kyseisissä tuotteissa olevan, niiden vientijäsenvaltion hyväksymän riippumattoman tarkastuslaitoksen lyömän leiman tietoja.
- 39 Kuten ennakkoratkaisupyynnöstä sekä tämän tuomion 25 ja 26 kohdasta ilmenee, näin on pääasiassa.
- 40 Näin ollen toiseen kysymykseen on vastattava, että sillä, että maahantuotujen jalometallituotteiden lisämerkintää, jolla on tarkoitus antaa tietoja näiden tuotteiden pitoisuudesta tuontijäsenvaltion kuluttajien ymmärtämässä muodossa, ei ole tehnyt jäsenvaltion hyväksymä riippumaton tarkastuslaitos, ei ole merkitystä ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta, kun mainittuihin tuotteisiin on etukäteen lyöty pitoisuusleima vientijäsenvaltion hyväksymässä riippumattomassa tarkastuslaitoksessa ja lisämerkinnän tiedot vastaavat leiman tietoja.

Oikeudenkäyntikulut

- 41 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **SEUT 34 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisille kansallisille säännöksille, joiden mukaan haluttaessa pitää kaupan jäsenvaltion markkinoilla toisesta jäsenvaltiosta tuotuja jalometallituotteita, joiden kaupan pitäminen on kyseisessä jäsenvaltiossa sallittua ja jotka on leimattu tämän toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, kyseiset tuotteet on silloin, kun kyseisessä leimassa olevat tuotteiden pitoisuutta koskevat merkinnät eivät ole ensimmäisen jäsenvaltion lainsäädännön säännösten mukaisia, leimattava uudelleen viimeksi mainitun jäsenvaltion hyväksymässä riippumattomassa tarkastuslaitoksessa leimalla, jolla vahvistetaan, että mainitut tuotteet on tarkastettu, ja jossa ilmoitetaan niiden pitoisuus mainittujen säännösten mukaisesti.**

- 2) Sillä, että maahantuotujen jalometallituotteiden lisämerkintää, jolla on tarkoitus antaa tietoja näiden tuotteiden pitoisuudesta tuontijäsenvaltion kuluttajien ymmärtämässä muodossa, ei ole tehnyt jäsenvaltion hyväksymä riippumaton tarkastuslaitos, ei ole merkitystä ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta, kun mainittuihin tuotteisiin on etukäteen lyöty pitoisuusleima vientijäsenvaltion hyväksymässä riippumattomassa tarkastuslaitoksessa ja lisämerkinnän tiedot vastaavat leiman tietoja.

Allekirjoitukset